

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Stk/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5021200253
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Prof. JUDr. Peter Potásch
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:5021200253.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. a členov senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD., LL.M. a JUDr. Juraja Vališa, LL.M. - v právnej veci žalobcu: C. P. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E. XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária VARMUS s.r.o., so sídlom Palárikova 83, 022 01 Čadca, IČO: 36 863 203, proti žalovanému (sťažovateľ): Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Vysokoškolákov 8556, 010 08 Žilina, za účasti ďalších účastníkov: 1/ L. K., bytom XXX XX E. č. XXXX, 2/ X. P., bytom B. XXX, XXX XX I., obaja právne zastúpený: Mgr. Michal Mozolík, advokát, so sídlom Palárikova 1449, 022 01 Čadca, 3/ U. U., bytom U. XXXX/X, XXX XX P., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného - číslo spisu - OU-ZA-OOP4-2021/005016-012 zo dňa 24. marca 2021 - v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Žiline - č. k. 29Sa/16/2021-125 zo dňa 26. januára 2023 - takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Žalobcovi a ďalším účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

- I. Konanie pred krajským súdom, vybrané zistenia z administratívneho konania
  1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č. k. 29Sa/16/2021-125 zo dňa 26.01.2023 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“) zrušil rozhodnutie žalovaného - č. OU-ZA-OOP4-2021/005016-012 zo dňa 24.03.2021 (ďalej aj ako „rozhodnutie žalovaného“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov súdneho konania.
  2. Podstatou súdneho prieskumu pred krajským súdom bolo rozhodnutie žalovaného podľa bodu 1 tohto odôvodnenia - v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Čadca, pozemkový a lesný odbor (ďalej ako „prvostupňový orgán“) - č. OU-CA-PLO2-2020/000505-088 zo dňa 22.01.2020 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“). Na základe zmeny výroku prvostupňového rozhodnutia rozhodnutím žalovaného bol žalobca „uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 63 ods. (1) písm. o) zákona o lesoch, ktorého sa dopustil tým, že v presne nezistený deň, resp. dňoch mesiaca november 2018 vykonal ťažbu dreva v lesnom poraste XXXN. nachádzajúcom sa v k. ú. obce E. v minimálne preukázateľnom množstve 158,45 m³“. Za uvedený priestupok mu bola uložená pokuta (podľa § 63 ods. 5 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch (ďalej aj ako „zákon o lesoch“) vo výške 1584 Eur. Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej aj ako „zákon o priestupkoch“) bol tiež zaviazaný k náhrade trov priestupkového konania v sume 16 Eur. Ďalší účastníci konania boli výrokom rozhodnutia žalovaného (ako poškodení) odkázaní v súvislosti so spôsobenou škodou na príslušný súd z dôvodu, že táto v priestupkovom konaní nebola spoľahlivo zistená (§ 70 ods. 2 zákona o priestupkoch).
  3. Skoršie rozhodnutie žalovaného vo veci už bolo v minulosti správnym súdom zrušené, a to konkrétne rozsudkom Krajského súdu v Žiline - č. k. 27Sa/14/2020-88 zo dňa 26.11.2020 (ďalej aj ako „skorší

rozsudok“). Rozhodnutie žalovaného tvoriace predmet tohto súdneho prieskumu je z uvedeného dôvodu v poradí druhým rozhodnutím vo veci vydaným po tom, čo už vo veci krajský súd formuloval vo vzťahu k žalovanému svoj právne záväzný právny názor.

4. V rámci správnej žaloby, ktorou žalobca napadol rozhodnutie žalovaného tvoriace predmet prieskumu v tomto konaní, žalobca najmä namietal svoju zodpovednosť za spáchanie priestupku tvrdiac, že nakoľko nebol obhospodarovateľom lesa v lesnom poraste XXXN. k. ú. E., pretože týmto obhospodarovateľom bolo Združenie vlastníkov súkromných lesov, Raková Stred I. (ďalej aj ako „združenie“), nemohol spáchať priestupok, ktorý je mu kladený za vinu napadnutým rozhodnutím; ťažbu dreva nevykonal, nakoľko nebol schválený plán starostlivosti o lesy, platil právny stav podľa § 68c Zákona č. 326/2005 Z. z. vo vyššie uvedenom znení i v čase vykonania ťažby, podľa ktorého bolo obhospodarovateľom združenie. O predmetnej ťažbe rozhodol kolektívny orgán - výbor združenia a nie žalobca. Povolenie na ťažbu vydal odborný lesný hospodár C.. U. P..

5. Krajský súd zrušenie rozhodnutia žalovaného napadnutým rozsudkom odôvodnil najmä tým, že podľa skutkovej vety vymedzenej vo výroku napadnutého rozhodnutia žalovaného je žalobcovi kladené za vinu - z hľadiska vymedzenia objektívnej stránky spáchaného priestupku - že konal tak, ako predpokladá úprava podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch, keď v presne nezistený deň alebo v dňoch mesiaca november 2018 vykonal ťažbu dreva. V rozpore s takýmto vymedzením konania žalobcu v skutkovej vete napadnutého rozhodnutia (a tiež v rozpore s vymedzením úpravy podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch) je - podľa názoru krajského súdu - konštatovanie záverov podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Krajský súd však dospel k záveru, že konanie žalobcu - tak ako je opísané v odôvodnení rozhodnutia žalovaného a subsumované pod pojem „vykonanie ťažby“ vo výroku napadnutého rozhodnutia žalovaného - nie je možné bez ďalšieho stotožniť s konkrétnou činnosťou žalobcu cez úpravu v § 22 ods. 1 zákona o lesoch, kde je vymedzený pojem „ťažba“ pre účely zákona o lesoch.

6. V súvislosti s uvedeným krajský súd poukázal na skorší zrušujúci rozsudok vo veci (bod 3 tohto rozsudku), a to konkrétne na jeho bod 9: „Skutočnosť, že by sám žalobca svojím priamym konaním vykonal ťažbu dreva, nevyplýva ani z obsahu administratívneho spisu, ktorý pre takýto záver, podklad v podobe výsledkov vykonaného dokazovania nedáva, v nadväznosti na čo, v tejto časti výrok napadnutého rozhodnutia nemá oporu v administratívnom spise, čo odôvodňuje zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. f) SSP. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu naopak vyplýva, že realizácia samotnej ťažby bola uskutočnená vykonávateľom ťažby, a to pánom G. G. (uvedené vyplýva z obsahu pripojeného administratívneho spisu, a to konkrétne zo zápisnice z podania vysvetlenia k spisu OU-CA-PLO-2019/000116 zo dňa 30.01.2019 o podaní vysvetlenia osobou G. G.). U žalobcu vo väzbe na uvedené nebolo možné na základe výsledkov vykonaného dokazovania správnym orgánom prvého stupňa i žalovaným, tak ako sú zadokumentované v pripojenom administratívnom spise, skonštatovať jeho priestupkovú zodpovednosť za spáchanie priestupku, ktorého objektívna stránka je vymedzená ako vykonanie ťažby dreva podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch, pretože nebolo v správnom konaní preukázané, že by žalobca svojím priamym konaním - osobným konaním naplnil znak skutkovej podstaty priestupku podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch, teda že by vykonal predmetnú ťažbu. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplývajú skutkové zistenia, podľa ktorých žalobca vykonal úkony súvisiace s predmetnou ťažbou, avšak nie samotnú ťažbu (správny súd podotýka, že žalobca nebol označený ako subjekt, ktorý ťažbu vykoná podľa súhlasu na ťažbu dreva podľa § 3 ods. 1 v spojení s prílohou č. 3 vyhlášky č. 232/2006 Z. z. o vyznačovaní ťažby dreva, označovaní vyťaženého dreva a dokladoch o pôvode dreva a ani mu nebol udelený písomný súhlas odborného lesného hospodára C.. I. C. zo dňa 05.11.2018, ktorého písomného súhlasu sa týka rozhodnutie o udelení pokuty Okresného súdu Čadca Číslo: OU-CA- PLO-2019/000116-014 zo dňa 22.02.2019, ktoré je súčasťou pripojeného administratívneho spisu).“

7. Správny súd doplnil, že skutočnosť, že by sám žalobca svojím priamym konaním vykonal ťažbu dreva nevyplýva ani z obsahu administratívneho spisu, ktorý pre takýto záver, podklad v podobe výsledkov vykonaného dokazovania nedáva, v nadväznosti na čo v tejto časti výrok napadnutého rozhodnutia nemá oporu v administratívnom spise, čo odôvodňuje zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. f) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj ako „SSP“). Opätovným odkazom na skorší rozsudok skonštatoval, že ani v tejto veci nie je možné prijať odlišný záver ako ten, v zmysle ktorého realizácia samotnej ťažby nebola uskutočnená žalobcom ako vykonávateľom ťažby, ale pánom G. G. (poukazuje sa na obsah pripojeného administratívneho spisu, a to konkrétne zápisnicu z podania vysvetlenia k spisu OU-CA-PLO-2019/000116 zo dňa 30.01.2019 o podaní vysvetlenia osobou G. G.). U žalobcu nebolo možné na základe výsledkov vykonaného dokazovania správnym orgánom prvého stupňa i žalovaným, skonštatovať jeho priestupkovú zodpovednosť za spáchanie priestupku,

ktorého objektívna stránka je vymedzená ako vykonanie ťažby dreva podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch, pretože nebolo v správnom konaní preukázané, že by žalobca svojim priamym konaním - osobným konaním naplnil znak skutkovej podstaty priestupku podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch, teda že by vykonal predmetnú ťažbu.

8. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu - podľa krajského súdu - vyplývajú skutkové zistenia, podľa ktorých žalobca vykonal úkony súvisiace s predmetnou ťažbou, avšak nie samotnú ťažbu. Pokiaľ znaky priestupku podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch mal žalobca podľa žalovaného naplniť iným konaním (najmä technickým zabezpečením ťažby a realizáciou predaja vyťaženej drevnej hmoty), podľa názoru krajského súdu v skutkovej vete priestupku nie je uvedená žiadne konkrétne konanie žalobcu, ktorým by tento naplnil objektívnu stránku ako znak skutkovej podstaty vo vzťahu k priestupku podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch, keďže nebolo preukázané, že by žalobca ťažbu osobne vykonal, tak ako ťažbu vymedzuje § 22 zákona o lesoch.

9. Konštatovanú absenciu nebolo možné - podľa krajského súdu - doplniť len samotným poukazom žalovaného na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 24Sa/94/2016 a sp. zn. 24Sa/38/2017 a - bez ďalšieho - ani na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - sp. zn. 1Asan/18/2018, ak v tejto konkrétnej prejednávanej veci boli už skôr správnym súdom vyslovené závery v právoplatnom rozhodnutí správneho súdu (sp. zn. 27Sa/14/2020), pričom nedošlo k zmene skutkového stavu a ak v skutkovej vete priestupku vymedzeného v napadnutom rozhodnutí nie je uvedená žiadna konkrétna činnosť - konanie žalobcu s jeho náležitou konkretizáciou, realizáciou ktorej by žalobca naplnil objektívnu stránku ako znak skutkovej podstaty vo vzťahu k priestupku podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch, keďže nebolo preukázané, že by žalobca ťažbu osobne vykonal, tak ako ťažbu vymedzuje § 22 zákona o lesoch.

10. Krajský súd napokon v napadnutom rozsudku formuloval pre žalovaného pokyn v tom zmysle, že jeho úlohou bude v rámci nového konania dôsledne vyhodnotiť priestupkovú zodpovednosť žalobcu, ktorá môže nastúpiť len v prípade splnenia všetkých znakov skutkovej podstaty priestupku/priestupkov, ktoré sú žalobcovi kladené za vinu, ťažiskovo pokiaľ ide o objektívnu stránku priestupku/priestupkov tak, ako je táto vyjadrená v hmotnoprávnej úprave vymedzujúcej priestupok/priestupky, podľa ktorej bude žalovaný konanie žalobcu posudzovať. Obsahu aplikovanej hmotnoprávnej úpravy priestupku - i pokiaľ ide o zákonom vymedzenú objektívnu stránku priestupku/priestupkov - musí jasne, jednoznačne a zrozumiteľne korešpondovať i konanie žalobcu uvedené v skutkovej vete rozhodnutia o priestupku a tiež odôvodnenie rozhodnutia, ktoré musí spĺňať požiadavky podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku (v spojení s § 63 ods. 7 zákona o lesoch a v spojení s § 51 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch) a celé rozhodnutie žalovaného musí byť založené na skutkovom stave, ktorý je v súlade s administratívnym spisom, resp. má v ňom oporu.

11. V tejto súvislosti doplnil, že pokiaľ bude žalovaný správnosť svojich záverov „dotvrdzovať“ poukazom na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky -sp. zn. 10Asan/18/2018 zo dňa 28.4.2020 (pozn. správne malo byť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 24Sa/94/2016 zo dňa 23.10.2017, tak bude potrebné, aby sa vysporiadal i so skutočnosťami, ktoré boli predmetom posúdenia správnym súdom v tejto prejednávanej veci, s dôrazom na skutočnosti vyplývajúce z právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 27Sa/14/2020 z 26.11.2020, t. j. zo skoršieho rozsudku v tejto veci (k tomu pozri aj bod 3 tohto rozsudku). Ak má byť žalobcovi kladené za vinu, z hľadiska vymedzenia objektívnej stránky spáchaného priestupku, že konal tak, ako predpokladá úprava podľa § 63 ods. 1 o) zákona o lesoch, tak tomu musí zodpovedať i skutková veta rozhodnutia.

12. Krajský súd zopakoval, že žalovaným vymedzené konanie žalobcu nekorešponduje vymedzeniu konania podľa skutkovej vety priestupku uvedenej vo výroku napadnutého rozhodnutia, kde je žalobcovi kladené za vinu priame konanie vymedzené ako vykonanie ťažby dreva s väzbou na úpravu podľa § 63 ods. 1, písm. o) zákona o lesoch, pričom už v skoršom rozsudku vo veci bolo správnym súdom skonštatované (sp. zn. 27Sa/14/2020), že „Skutočnosť, že by sám žalobca svojim priamym konaním vykonal ťažbu dreva, nevyplýva ani z obsahu administratívneho spisu, ktorý pre takýto záver, podklad v podobe výsledkov vykonaného dokazovania nedáva,“, keď podľa krajského súdu preukaz na prepravu a spracovanie č. 74, na ktorý poukazuje žalovaný vo svojom rozhodnutí, nie je vykonanie skutkového deja ako takého - ťažby. Z rozhodnutia žalovaného nevyplýva posúdenie ťažby v zmysle § 22 ods. 1 zákona o lesoch. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu, naopak, vyplýva, že realizácia samotnej ťažby bola uskutočnená vykonávateľom ťažby, a to pánom G. G. (uvedené vyplýva z obsahu pripojeného administratívneho spisu, a to konkrétne zo zápisnice z podania vysvetlenia k spisu OU-CA-PLO-2019/000116 zo dňa 30.01.2019 o podaní vysvetlenia osobou G. G.).

13. Ako zákonné dôvody pre zrušenie rozhodnutia žalovaného krajský súd uviedol ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d) a f) SSP (k tomu pozri aj body 41 a 42 napadnutého rozsudku).

14. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa ustanovenia § 167 ods. 1 SSP.

II. Kasačná sťažnosť žalovaného, vyjadrenia k nej

15. Proti rozsudku krajského súdu (č. k. 29Sa/16/2021-125) podal kasačnú sťažnosť žalovaný (ďalej aj ako „sťažovateľ“), ktorý ju formálne odôvodnil ustanovením § 440 ods. 1 písm. g) SSP, t. j. tým, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil.

16. Z materiálneho hľadiska poukázal na vybrané časti odôvodnenia napadnutého rozsudku (konkrétne na body 11 až 14 a body 40 až 44), pričom vecne sťažovateľ kasačnú sťažnosť odôvodnil tak, že žalobca tým, že „vykonal úkony súvisiace s vykonaním ťažby dreva a rozhodoval o procesoch ťažby dreva, bez ktorých by k jej samotnej realizácii v lesnom poraste nikdy nedošlo, naplnil podľa OU OOP Žilina skutkovú podstatu priestupku podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch a bol to teda žalobca, kto v novembri 2018 vykonal ... ťažbu dreva ...“.

17. V tejto súvislosti doplnil, že žalobca nemal status obhospodarovateľa lesa, konal ako fyzická osoba (sám za seba), on sám nie je vlastníkom alebo spoluvlastníkom dotknutého lesného pozemku a nepreukázal (§ 4 zákona o lesoch), že má oprávnenie hospodáriť v dotknutom lesnom poraste.

18. Konanie žalobcu považuje sťažovateľ za úmyselné, keď tento úmysel jednoznačne smeroval k ťažbe dreva v danej lokalite a k tomuto výrubu aj skutočne došlo. G. G., ktorý výrub priamo uskutočnil, nebol osobou, ktorá iniciovala a rozhodovala o procesoch ťažby dreva, resp. výrub stromov neuskutočnil na základe svojho rozhodnutia a z vlastnej vôle, ale z vôle niekoho iného - konal na príkaz. Podľa sťažovateľa k naplneniu skutkovej podstaty príslušného priestupku došlo zo strany žalobcu, keďže rozhodnutie o tom, že sa drevo vyťaží, urobil žalobca, ktorý následne „k vlastnej realizácii ťažby dreva použil vykonávateľa - G. G.“. Ak by si žalobca ťažbu dreva u G. G. neobjednal, nedošlo by k nej.

19. Podľa názoru sťažovateľa, ťažbu dreva inicioval žalobca a - podľa jeho vlastného vyjadrenia - túto aj „technicky zabezpečoval“, t. j. uskutočnil aj samotnú realizáciu ťažby dreva v teréne vrátane vyhotovenia preukazu pôvodu dreva na prepravu a spracovanie.

20. Na podporu svojich záverov sťažovateľ poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline (sp. zn. 24Sa/94/2016 zo dňa 23.10.2017), a to konkrétne na nasledovnú časť: Pokiaľ správny orgán vyhodnotil dôkazy o vykonaní predmetnej ťažby dreva, jednotlivé výpovede svedkov, vykonávateľov ťažby a samotného C.. Š. H. a na základe ich posúdenia vo vzájomnej súvislosti mal za to, že v predmetnom prípade je nepochybné, že žalobca ťažbu objednal, osobne priamo v poraste organizoval, pričom spochybňovanie spoľahlivosti zistenia skutkového stavu veci po opakovanom ústnom pojednávaní považoval správny orgán za účelové a navrhnuté dôkazy za nepotrebné, s týmto záverom sa krajský súd vzhľadom na vykonané dokazovanie stotožnil. [...] Ak teda žalovaný svojim rozhodnutím uznal žalobcu vinným z priestupku na úseku lesného hospodárstva podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil tým, že dňa 18.06.2015 vykonal ťažbu dreva v rozsahu 10 ks stromov - dreviny smrek obyčajný na parcelách EKN č. XXXX, XXXX v katastrálnom území V., nachádzajúcich sa v lesnom poraste č. XXX X Lesného celku Lokca, pričom predmetná ťažba dreva je vzhľadom na okolnosti jej vykonania a postavenie žalobcu v predmetnej veci zakázanou činnosťou podľa § 31 ods. 1 písm. j) zákona o lesoch, je rozhodnutie žalovaného v tomto smere správne.“

21. Obdobne odkazujúc na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline - sp. zn. 24Sa/38/2017 - („... Bol to žalobca, ktorý jednal s odborným lesným hospodárom D. R., ktorého postavenie v danom prípade nebolo v súlade so zákonom o lesoch, dohodol sa s J.R. na realizácii ťažby dreva, dal pokyn na jej vykonanie, organizoval odvoz aj predaj vyťaženej drevnej hmoty.“) v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - sp. zn. 1Asan/18/2018 - („Pokiaľ teda na základe uvedených čiastkových záverov žalovaný na základe vykonaných dôkazov (ktoré samotný sťažovateľ nespochybnil) ustálil, že odvolateľ (sťažovateľ) tým, že vykonal ťažbu dreva, hoci nemal postavenie obhospodarovateľa lesa a na ťažbu nebol vydaný právne relevantný písomný súhlas hospodára, vykonal činnosť, na ktorú nebol oprávnený a ktorú má podľa § 31 ods. 1 písm. j) zákona o lesoch vo všeobecnosti zakázanú, naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch, jeho záver je v súlade so zákonom, s čím sa dôvodne stotožnil aj správny súd. Kasačný súd rovnako ako správny súd nemal pochybnosti o naplnení všetkých štyroch znakov skutkovej, ktoré možno s primeranou určitosťou identifikovať v argumentačne bohatom a presvedčivým spôsobom zdôvodnenom rozhodnutí žalovaného.“), sťažovateľ argumentoval, že rozhodovacia prax správneho súdu, resp. kasačného súdu podporuje jeho tvrdenie, že v podmienkach súdnej veci boli splnené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku, z ktorého bol žalobca uznaný vinným.

22. Sťažovateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (pozn.: správne má byť Najvyšší správny súd Slovenskej republiky), zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

23. Ku kasačnej sťažnosti žalovaného sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrili ďalší účastníci konania (L. K. a X. P.), ktorí najmä uviedli, že žalovaný sa v rámci nového konania vysporiadal so všetkými vytykanými vadami, ktoré boli formulované v skoršom rozsudku krajského súdu vo veci (k tomu pozri bod 3 napadnutého rozsudku). Vzhľadom na uvedené dospeli k záveru, že rozhodnutie žalovaného je zákonné, a naopak, napadnutý rozsudok krajského súdu je nesprávny a je založený na nesprávnom právnom posúdení veci. Osobitne namietali, že žalobca ako fyzická osoba je nepochybne zodpovedný za následok (priestupok), pričom „argumentácia atomizáciou a „kolektivizáciou“ viny, zodpovednosti v konaní o priestupku, v ktorom sa uplatňujú základné zásady trestného konania, nie je správna.“.

24. Doplnili, že pojem „vykonal neoprávnenú ťažbu“ zahŕňa aj a najmä konanie žalobcu ako objednávateľa, nie konanie vykonávateľa ťažby. Bez ingerencie žalobcu by totiž nemohla prebehnúť žiadna ťažba, keď žalobca zadával, organizoval a riadil všetky ťažby. Uvedené skutočnosti v spojení s tým, že žalobca nedisponoval právnym titulom na ťažbu, robia túto neoprávnenou. Podľa ďalších účastníkov konania je rozsudok krajského súdu založený na „prepiatom formalizme“, a to aj s poukazom na rozhodnutia správneho súdu i kasačného súdu v obdobných veciach.

25. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti ďalší účastníci konania navrhli, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a priznal im nárok na náhradu trov kasačného konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

26. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného nevyjadril.

III. Konanie pred Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky

27. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu, keď jeho právomoc a príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení a § 11 písm. h) SSP.

28. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

29. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a) SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a včas. Súdny poplatok za podanú kasačnú sťažnosť bol uhradený.

30. Po preskúmaní napadnutého rozsudku správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, kasačný súd dospel k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

IV. Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

31. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

32. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

33. Podľa § 194 ods. 1, 2 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie. Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

34. Podľa § 195 SSP, správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,

b) ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie,

c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie,

d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukládanie sankcií v rámci správneho trestania,

e) ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

35. Podľa § 2 písm. p) zákona o lesoch (v znení platnom a účinnom k 30.11.2018), na účely tohto zákona sa rozumie po p) obhospodarovateľom lesa právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá hospodári na lesných pozemkoch.

36. Podľa § 4 ods. 1 zákona o lesoch, orgán štátnej správy lesného hospodárstva na účely zistenia aktuálneho stavu o účastníkoch konaní podľa tohto zákona vedie evidenciu lesných pozemkov podľa obhospodarovateľov lesov a odborných lesných hospodárov (ďalej len „hospodár“).

37. Podľa § 22 ods. 1 zákona o lesoch, ťažba na účely tohto zákona je proces zahrňujúci vyznačovanie stromov určených na výrub (ďalej len „vyznačenie ťažby“), technologickú prípravu pracoviska, výrub stromov a sústreďovanie dreva na odvozné miesto.

38. Podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch, priestupku na úseku lesného hospodárstva sa dopustí ten, kto na lesných pozemkoch po o) ťaží stromy alebo kry, alebo stromy, kry, alebo ich časti, vrátane dreva ležiaceho na zemi, odnáša alebo odváža.

39. Podľa § 63 ods. 2 zákona o lesoch, priestupku na úseku lesného hospodárstva sa dopustí aj ten, kto neoprávnenne používa alebo poškodzuje lesný majetok, neplní iné povinnosti ustanovené týmto zákonom alebo uložené na jeho základe alebo opatrenia orgánov štátnej správy lesného hospodárstva a lesníckej ochranárskej služby.

40. Podľa § 47 ods. 3 Zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) - (ďalej Správny poriadok), v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

41. Podľa § 5 ods. 1 zákona o priestupkoch (v znení účinnom v čase spáchania skutku podľa skutkovej vety rozhodnutia žalovaného), za priestupok nie je zodpovedný ten, kto v čase jeho spáchania nedovšil pätnásť rok svojho veku.

42. Podľa § 453 ods. 2 SSP, kasačný súd je viazaný sťažnostnými bodmi; to neplatí, ak napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní, v ktorom správny súd nebol viazaný žalobnými bodmi. Na dôvody, ktoré účastník konania uviedol až po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, kasačný súd neprihliada.

43. Podľa § 453 ods. 3 SSP, kasačný súd nie je viazaný sťažnostným návrhom.

44. Podľa § 191 ods. 1 písm. f) SSP, správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak f) skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu.

45. Podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP, správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak d) je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

V. Právne názory kasačného súdu

46. Skôr ako kasačný súd pristúpi k odôvodneniu svojho rozsudku, poukazuje na nasledovné významné právne východiská, ktoré boli relevantné pre jeho rozhodnutie. Po prvé, je to skutočnosť, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané po tom, čo už krajský súd v skoršom rozsudku vo veci (bod 3 tohto rozsudku) vyslovil svoj právny názor, a to adresne ku skutkovým a právnym okolnostiam súdnej veci. Po druhé, konanie žalobcu ako fyzickej osoby má mať povahu priestupku, a preto sa na neho vzťahuje popri osobitnej právnej úprave (zákon o lesoch), aj zákon o priestupkoch. Po tretie, z pohľadu správneho súdneho prieskumu sa jedná o vec správneho trestania (§ 194 a nasl. SSP) - vrátane s tým súvisiacich špecifik - a to osobitne v kontexte aplikácie trestnoprávných zásad na predmetné konanie, resp. neviazanosti správnych súdov žalobnými/kasačnými bodmi a pod.

47. Hneď v úvode tejto časti odôvodnenia poukazuje kasačný súd na to, že z napadnutého rozsudku krajského súdu (z viacerých jeho bodov) jednoznačne vyplýva, že tento žalovanému vytýka, že skutková veta jeho rozhodnutia nezodpovedá obsahu spisu. Nie je totiž sporné, že faktickú ťažbu stromov vykonal p. G., nie žalobca. V tejto súvislosti neušlo pozornosti kasačného súdu, že prvostupňové rozhodnutie v rámci skutkovej vety obsahovalo slovné spojenie, podľa ktorého žalobca „dal pokyn na vykonanie ťažby stromov“, pričom práve predmetnú časť skutkovej vety žalovaný svojím rozhodnutím zmenil, a to tak, že žalobcu uznal vinným z priestupku podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch na tom základe, že „vykonal ťažbu“ dreva. Aj podľa názoru najvyššieho správneho súdu je pritom z administratívneho

spisu zrejme (a toto nerozporuje ani sťažovateľ), že faktický výrub drevín uskutočnil p. G.. Za týchto okolností je potom nepochybné, že „vykonanie ťažby“ ako fyzickej činnosti v skutkovej vete rozhodnutia žalovaného nie je možné pripísať žalobcovi.

48. Skutková veta deliktuálneho rozhodnutia musí obsahovať presný a dostatočne konkrétny opis konania (alebo nekonania) osoby, ktorým táto mala naplniť znaky verejnoprávneho deliktu, a to tak, aby slovné vymedzenie tohto konania v skutkovej vete rozhodnutia malo oporu v administratívnom spise (k tomu pozri napr. rozsudok kasačného súdu - sp. zn. 1Asan/30/2020 - „Skutočnosti, ktoré sa obvinenému z priestupku kladú za vinu musia byť sformulované v skutku. Správny orgán vykonávajúci priestupkové konanie musí preto skutok sformulovať presne a úplne.“, príp. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky - sp. zn. III. ÚS 509/2015 z 19. januára 2016 - „Ak neobsahuje skutková veta vo výroku o vine úplný popis skutočností rozhodných pre naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty, dochádza k porušeniu práva obžalovaného na spravodlivý proces.“). Nie je preto žiaduce akýmkoľvek spôsobom konanie priestupcu rozširovať, príp. zovšeobecňovať tak, aby napr. slovným pomenovaním presne zodpovedalo konaniu, ktoré je vymedzené v zákone ako protiprávne, keďže toto môže viesť k takým záverom, ako je tomu aj v súdnej veci, t. j. že správny súd skonštatoval nesúlad opísaného skutku s dôkazmi v administratívnom spise, resp. s odôvodnením rozhodnutia.

49. Na strane druhej, od kritéria jednoznačnosti a presnosti skutkovej vety v deliktuálnom rozhodnutí (k tomu pozri body 47 a 48 tohto odôvodnenia vyššie) je potrebné odlišovať proces subsumovania predmetných skutkových okolností pod konkrétnu skutkovú podstatu priestupku, resp. verejnoprávneho deliktu.

50. Vzhľadom na to, že sťažovateľovi správny súd primárne v napadnutom rozsudku vytkol nesúlad skutkovej vety jeho rozhodnutia s administratívnym spisom, bolo by v tejto chvíli predčasné zaujímať právne záväzné stanovisko k tomu, či určité konanie žalobcu (zatiaľ v rozhodnutí žalovaného nevymedzené správne, resp. v súlade s vykonanými dôkazmi), napĺňa alebo nenapĺňa znaky protiprávneho konania a ak áno, akého.

51. Sťažovateľovi pritom treba prisvedčiť v tom, že z rozsudkov súdov, na ktoré odkazoval vo svojom rozhodnutí a fakticky aj v kasačnej sťažnosti vyplýva, že skutkovú podstatu priestupku podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch je možné naplniť aj inak ako len faktickým neoprávneným výrubom drevín. Na strane druhej, je potrebné dodať, že práve v tejto veci bol krajským súdom vydaný skorší rozsudok (bod 3 tohto odôvodnenia), pričom závery v ňom obsiahnuté sú pre správny orgán záväzné, a to o to viac, že sám sťažovateľ tento skorší rozsudok krajského súdu vo veci kasačnou sťažnosťou ani nenapadol. Aj tu sa preto kasačný súd stotožňuje s krajským súdom v tom, že ak by sa aj v rámci nového rozhodnutia opieral o iné rozhodnutia súdov, ktoré by mali jeho právne závery potvrdzovať, je potrebné vychádzať z toho, že skorší rozsudok vo veci je pre žalovaného záväzný a prípadný odklon od neho je potrebné primerane odôvodniť (napr. zmenou skutkových okolností vecí, zmenou právnej úpravy a pod.). Pre úplnosť v kontexte prvej vety tohto bodu odôvodnenia kasačný súd uvádza, že ak sťažovateľ argumentoval rozsudkom Krajského súdu v Žiline v inej veci (sp. zn. 24Sa/94/2016), tento rozsudok by pre najvyšší správny súd nebol záväzný. V súvislosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline (sp. zn. 24Sa/38/2017) - v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Asan/18/2018 - kasačný senát rozhodujúci v tejto veci konštatuje, že z odôvodnenia rozsudku kasačného súdu nevyplýva, že by sa tento podrobnejšie zaoberal tým, či je možné priestupok podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch naplniť aj inak ako priamym neoprávneným výrubom drevín a zároveň z odôvodnenia uvedeného rozsudku kasačného súdu nevyplýva ani len to, že by toto žalobcom vôbec bolo namietané ako jedna zo sporných právnych otázok.

52. V súhrne preto kasačný súd uvádza, že ak krajský súd žalovanému vytkol, že tento skutok žalobcu nevymedzil správne, resp. v súlade s administratívnym spisom (k tomu pozri napr. bod 41 napadnutého rozsudku, prvá veta „Správny súd v prejednávanej veci konštatuje, že skutočnosť, že by sám žalobca svojím priamym konaním vykonal ťažbu dreva, nevyplýva ani z obsahu administratívneho spisu, ktorý pre takýto záver, podklad v podobe výsledkov vykonaného dokazovania nedáva, v nadväznosti na čo v tejto časti výrok napadnutého rozhodnutia nemá oporu v administratívnom spise, čo odôvodňuje zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. f) SSP.“), javí sa ako predčasné formulovať právne názory, či toto (zatiaľ výrokom správneho orgánu nesprávne vymedzené) konanie je subsumovateľné pod priestupok podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch alebo nie, príp. či sa nejedná o iné protiprávne konanie. Práve tento nedostatok rozhodnutia žalovaného potom krajský súd vyhodnotil aj ako dôvod pre jeho zrušenie podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP, t. j. ako nezrozumiteľnosť rozhodnutia žalovaného pre nedostatok dôvodov (k tomu pozri najmä bod 42 napadnutého rozsudku „...Absencia konkretizácie takého konania žalobcu v skutkovej vete vo výroku napadnutého rozhodnutia zakladá pri súčasnom konštatovaní priestupkovej zodpovednosti žalobcu podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch, i dôvod

pre zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP, teda z dôvodu nezrozumiteľnosti pre nedostatok dôvodov. ...“).

53. V prípade, ak súd identifikuje vo veci podstatnú vadu rozhodnutia správneho orgánu spôsobujúcu jeho nezrozumiteľnosť, ďalšie okolnosti súvisiace s vecou spravidla ani neskúma a nehodnotí, keďže tomu spravidla bráni práve to, že rozhodnutie je nezrozumiteľné.

54. Napokon najvyšší správny súd dopĺňa, že sa podrobne oboznámil s kasačnou argumentáciou sťažovateľa, v ktorej tento tvrdí, že aj dávanie pokynov a pod. v súvislosti s neoprávnenou ťažbou dreva, je neoprávnenou ťažbou dreva pre účely § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch, pričom tento názor zdieľajú aj ďalší účastníci, ktorí sa vyjadrili k podanej kasačnej sťažnosti.

55. V tejto súvislosti neušlo pozornosti kasačného súdu, že sťažovateľ argumentuje aj tým, že p. G. (k tomu pozri aj bod 6 tohto rozsudku), ktorý priamy výrub drevín vykonal, „konal na príkaz“, ako aj to, že žalobca sa priestupku dopustil tak, že na jeho spáchanie „použil vykonávateľa“ (k tomu pozri napr. posledný odsek čl. II kasačnej sťažnosti). Úplne však v tejto rovine absentujú úvahy sťažovateľa v tom zmysle, prečo, resp. na základe čoho, odvodzuje aplikovateľnosť inštitútov ako konanie na príkaz, resp. konanie prostredníctvom vykonávateľa, na priestupkové konanie v súdnej veci. Osobitne s prihliadnutím na zásady nullum crimen sine lege a nullum poena sine lege, bude v ďalšom konaní (po tom, čo žalovaný vo výroku nového rozhodnutia riadne vymedzí konanie, ktorým mal žalobca naplniť znaky priestupku, ktoré konanie bude mať zároveň oporu v administratívnom spise) potrebné skúmať v rámci subsumcie tohto konania žalobcu pod konkrétnu skutkovú podstatu, či konanie žalobcu naozaj napĺňa znaky príslušného priestupku (§ 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch), príp. či nie je subsumovateľné pod iný priestupok, resp. či vôbec ide o protiprávne konanie. Kasačný súd pritom upozorňuje - a to bez ohľadu na to, že by tým vyslovoval názor, že je to v súdnej veci relevantné - že analógia, resp. extenzívny výklad skutkových podstát verejnoprávných deliktov v neprospech obvineného v rámci správneho trestania prípustné nie sú (k tomu pozri napr. rozsudok kasačného súdu - sp. zn. 8Asan/14/2020 „Prirodeným a judikatúrou potvrdeným dôsledkom uplatnenia zásady zákonnosti v správnom trestaní je, že analógia v hmotnom práve v neprospech páchatel'a vylúčená (porovnaj nálezy Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. II. ÚS 476/2016, Plz. ÚS 3/2014).“). V súdnej veci pritom kasačný súd pripomína, že najvyšší súd už dávnejšie dospel k záveru, že „trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb - podnikateľov) musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy. Z tohto hľadiska treba vykladať aj všetky záruky, ktoré sa poskytujú obvinenému z trestného činu. Hranice medzi trestnými deliktami, za ktoré ukladá trest súd a deliktami za ktoré ukladajú sankcie správne orgány, sú určené prejavom vôle zákonodarcu a nie sú odôvodnené prirodzeno-právnymi princípmi.“ (k tomu pozri napr. sp. zn. 8Sž/18/2011, 8Sž/22/2011, 8Sž/23/2011, 8Sž/24/2011).

56. Pre rozhodnutie žalovaného o tom, či sa žalobca dopustil priestupku podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch môže byť napr. relevantné aj to, čo zahŕňa pojem „technické zabezpečenie“ výrubu, čo žalobca sám potvrdil, že vykonával. Rovnako bude relevantné vysporiadať sa s tým, či žalovaný pre účely viny žalobcu z priestupku podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch (ak ho uzná vinným z tohto priestupku), vychádza pri vymedzení pojmu „ťažba“ zo zákonnej definície uvedenej v § 22 ods. 1 zákona o lesoch, ktorý uvedený pojem definuje „na účely tohto zákona“ a ak áno, pod ktorú zložku tohto pojmu subsumuje konanie, ktoré bude uvedené v skutkovej vete výroku nového rozhodnutia žalovaného vo veci, príp. či pre účely priestupku § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch uplatňuje žalovaný iný výklad pojmu „ťažba“ a ak áno, aký a na základe čoho.

57. Pre úplnosť napokon kasačný súd uvádza, že týmto rozsudkom nedáva žalovanému pokyn smerujúci k tomu, že žalobca nie je vinným z priestupku podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch, príp. iného priestupku (keďže ak by aj jeho konanie nebolo subsumovateľné pod § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch, nie je vylúčená možnosť subsumcie jeho konania pod iný priestupok), ale z dôvodu ochrany práv žalobcu (ako osoby, ktorá je subjektom správneho trestania), musí trvať na plnohodnotnej ochrane jej práv a právom chránených záujmov v priestupkovom konaní, ktorého je účastníkom (vrátane kvality súvisiaceho meritórneho rozhodnutia a súladu opisu jeho konania vo výroku rozhodnutia s vykonanými dôkazmi). V súvislosti s novým rozhodnutím vo veci je potrebné prisvedčiť krajskému súdu aj v tom, že ak by žalovaný v novom rozhodnutí odôvodňoval svoj výrok inými rozhodnutiami správnych súdov v obdobných veciach, tieto musí skúmať aj v kontexte právnych názorov vyjadrených krajským súdom priamo v tejto veci v skoršom rozsudku.

58. Kasačný súd poukazuje na skutočnosti uvedené vyššie, zaoberal sa aj vyjadrením ďalších účastníkov k podanej kasačnej sťažnosti žalovaného, pričom ani ich argumentácia nebola spôsobilá vo veci privodiť iný výrok rozsudku ako je to uvedené vyššie. Ak najmä ďalší účastníci konania namietali, že skutkovú podstatu podľa § 63 ods. 1 písm. o) zákona o lesoch je možné naplniť aj inak ako len

priamym výrubom dreva, z dôvodov uvedených v tomto rozsudku je potrebné podčiarknuť, že k tomuto kasačný súd v rozsudku pokyn žalovanému nedáva, avšak ho upozorňuje na niektoré právne relevantné skutočnosti s tým súvisiace. Dôvodom pre tento postup je vlastná skutočnosť, že vadou rozhodnutia žalovaného, ktorú identifikoval krajský súd a s čím sa stotožnil aj kasačný súd, je nezákonnosť skutkovej vety, a to v tej časti, ktorá sa týka samotného konania žalobcu, ktorým mal naplniť znaky príslušného priestupku. Ak ďalší účastníci konania namietali „atomizáciu“, resp. „kolektivizáciu“ viny, tu kasačný súd poukazuje na to, že vinným z priestupku môže byť len fyzická osoba, a to len tá, ktorá svojím konaním naplní znaky príslušného priestupku (s výnimkami vyplývajúcimi zo zákona - napr. § 6 zákona o priestupkoch). Vzhľadom na to, že ide o vec správneho trestania a vady rozhodnutia žalovaného nebolo možné vnímať len ako nepatrné, resp. nedopadajúce na zákonnosť rozhodnutia žalovaného, nemohol sa kasačný súd stotožniť ani s tým tvrdením ďalších účastníkov konania, že sa zo strany krajského súdu jedná o „prepiaty formalizmus“ (k tomu pozri aj bod 55 tohto rozsudku vyššie, posledná veta). K otázkam toho, či mal žalobca právny titul na výrub drevín („výbor“ a pod.) sa kasačný súd nevyjadruje, keďže tieto v kasačnej sťažnosti namietané neboli a skúmanie týchto otázok ani nebolo relevantné pre rozsudok kasačného súdu vo veci.

59. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol („Kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.“).

60. O trovách konania rozhodol kasačný súd tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal odkazom na § 467 SSP v spojení s § 167 a § 169 SSP, a to z nasledovných dôvodov. Žalovaný ako sťažovateľ bol v kasačnom konaní neúspešný, žalobcovi žiadne trovy kasačného konania nevznikli, keď k podanej kasačnej sťažnosti sa nevyjadril a ďalší účastníci konania, ktorí sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného vyjadrili, boli z hľadiska ich právnych záujmov neúspešní a navyiac, úkon, ktorý vykonali (vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti), nie je možné vnímať ako povinnosť uloženú im súdom podľa § 169 SSP (k tomu pozri napr. aj rozsudok najvyššieho správneho súdu - sp. zn. 2Sžrk/6/2019). Kasačná sťažnosť bola ďalším účastníkom konania doručovaná zo strany súdu úradným listom, a to s upovedomením, že majú možnosť vyjadriť sa k nej a že ak tak neurobia, súd bude ďalej konať bez ich vyjadrenia (č. I. 149 súdneho spisu). Takýto úkon zo strany krajského súdu nie je možné považovať za povinnosť uloženú súdom. Vo vzťahu k ďalším účastníkom konania sa totiž podľa § 169 SSP uplatňuje všeobecné pravidlo, že títo majú „právo na náhradu iba tých trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil“

61. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom kasačného súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 463 SSP a § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.